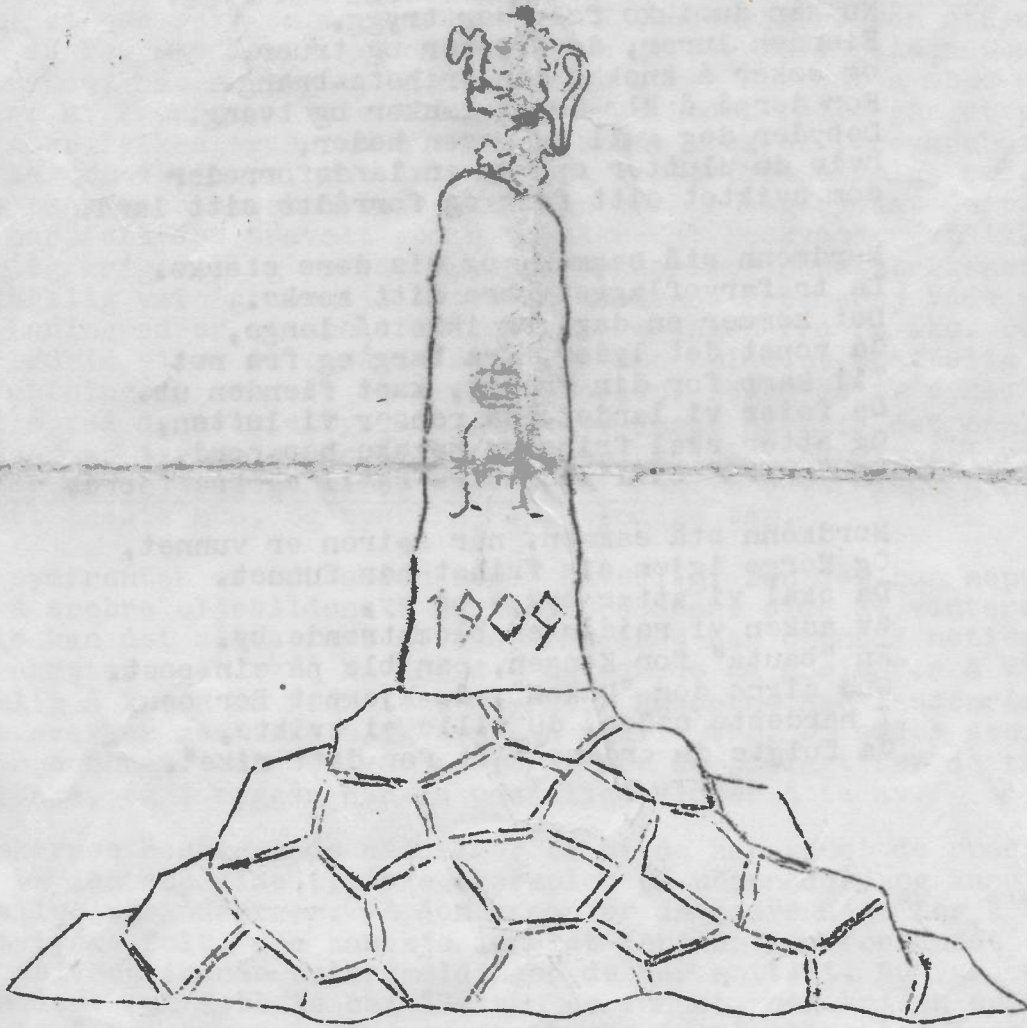

U. B. BERGEN

Ms. 1611.17

FRAM

KRISTMENN, KORSMENN, KONGENS MENN!

U. B. BERGEN
M. 11. 19. 14

Nordmenn stå sammen, stå rygg mot rygg.
Nu kan du ikke føle deg trygg.
Fienden lurder, de frister og truer,
og søker å knekke din frihets-trang.
For derpå å klæ deg i lenker og tvang.
Debyder deg gull og megen heder,
hvis du slutter opp om en landsforreder
som sviktet sitt folk og forrådde sitt land.

Nordmenn stå sammen, og vis dere sterke.
La trefarveflagget være ditt merke.
Det kommer en dag, om ikke så lenge,
da ropet det lyder, fra berg og fra nut
Til kamp for din frihet, kast fienden ut.
Da feier vi landet, da renser vi luften,
Og atter skal friheten herske her nord,
og "hurra" skal ljome fra fjell og fra fjord.

Nordmenn stå sammen, når søiren er vunnet,
Og Norge igjen sin frihet har funnet.
Da skal vi atter bygge på ny,
av asken vi reiser en blomstrende by.
En "bauta" for Kongen, han ble på sin post.
Gud signe deg "Håkon", du kjempet for oss.
I hardeste nøden, du ville ei svikte,
da fulgte du ordene "Alt for ditt rike".

Nummer 3

Mandag 27. okt. 1941

1. årg.

Norsk nyhetstjeneste meddeler :

Situasjonen på Østfronten er meget alvorlig, og en gjør rettest i å regne med at tyskerne ennu kan gå kraftig frem på enkelte avsnitt av fronten. Det som imidlertid kan sies med sikkerhet, er at de russiske armeer ikke er knust, og følgelig er det ikke avgjørende seire tyskerne vinner selv om de erobrer store landområder. Den store offensiven som de begynte den 2. oktober og som Hitler selv betegnet som den avgjørende, har nu pågått i 3 uker, og synes nærmest å ebbe ut over store deler av fronten. Siste meldinger over Lodon radio går ut på at det ikke er lykkes tyskerne å bryte gjennom Moskvas forsvarsbelte. En del tanks kom igjennom, men infanteriet greide ikke å følge med, og dermed var tankenes skjebne beseglet. Man merker seg også at de tyske aviser nå har fått det travelt med å forsikre at Moskvaområdet ikke er av særlig krigsviktig betydning. Det er derimot Donetzbekkenet. Det skulle antagelig være grunn til å tro at tyskrnes fremmarsj både ved Moskva og Leningrad er stanset for godt. Erfaringen fra f. eks. beleiringen av Madrid viser da også at storbyer kan holde ut ufattelig lenge, når befestningene er gode og moralen i orden. Begge deler synes å være tilfelle ved de nevnte byer.----- Først nå blir det opplyst i tyske aviser at i Kiew ble omtrent en tredjedel av byen lagt i ruiner - etter at de tyske tropper var rykket inn. Det var lagt miner i nesten hvert eneste hus, og tyskerne led blodige tap.

På sydfrenten er trusselen meget alvorlig. Men det kan neppe bli tale om å erobre oljekildene i Kaukasus på denne side av vinteren. I det hele kan det slås fast at tyskerne ikke har oppnådd nettopp det som de skryter mest av å ha greid - og som de må greie for å vinne krigen - nemlig å knuse de fiendtlige styrker. Russerne har landområder nok. Det svekker dem ikke slik som man skulle tro, om endog store områder blir erobret. Det som var av verdi har de ødelagt før de trakk seg tilbake, og i ryggen har de uendelige vidder å ta av.

Tyskernes hesblesende meddelser om at de har knust de russiske armeer er på den ene side typiske eksempler på uoppnådde, og kanskje uoppnåelige ønskedrømmer. På den annen er de nødvendige for å berolige det tyske folk, som kanskje innerst inne er noe forbauset over alle de selvmotsigende seiersmeldinger de har mottatt. Nu var endelig seieren der. Som Gøbbels sa: "Seiren er vunnet, men krigen er derfor ikke slutt." Det synes å være en skjebnens ironi at nesten ordrett det samme sa keiseren sommeren 1917: "Krigen er vunnet. England er allerede slått. Mine officerer melder at de meget sjelden ser engelske skip på verdenshavene."-----Det er den samme mentalitet, den samme propoganda, den samme redsel for det nederlag som de selv bedre enn noen andre vet må komme. Men det er en typisk tysk maner å forkynne seier og fremgang helt til den dag de må be om våpensstillstand.

Tilstanden i Russland bør derfor ikke gi grunn til alvorlig pessimisme. Der kan visstnok hende meget ennu. Men det beste kommer alltid til sist.

Den tyske løgnpropaganda presterte lørdag 25 ds. å fortelle at de russiske marskalkar Verochilov, Budjenny og Timosjenko er avsatt og arrestert. Det skal være Stalin som personlig har grepet inn. Propagandaen forteller samtidig at man i Berlin tar dette som et sikkert tegn på militær katastrofe i Russland.

Nå skulle man ikke tro at tyskerne trengte sikrere tegn på militær katastrofe i Russland enn det de selv fortalte etter noen få dagers krig isommer, nemlig at den russiske hær var knust og de sørgelige rester av den på flukt. Man har altså allikevel funnet det nødvendig å lete etter flere sikre tegn.

Hvoretter den tyske propaganda griper til en ny løgn. London radio meddelte nemlig fredag den 24 ds. at de to førstnevnte marskalkar er iferd med å organisere en ny russisk hær bak Moskva, lengere inne i landet, og at Budjenny er blitt avløst på sydfronten av Timosjenko.

Det er altså så langt fra at forflyttelsen av disse hærferere betyr noe forestående militært sammenbrudd, at man tvortimot må se det som et lyspunkt. Vi har all grunn til å tro at Russland har kollosale reserver i bakhånd, og at tyskerne går en sur vinter imøte.

Men hvor nær er tyskerne sitt eget sammenbrudd, når de kan ha bruk for å stive opp sin hjemmefront med slike kjempeløgne?

La oss dog allikevel være forberedt på tunge dager. Men la oss tro likevel. Trø på Norges og de andre europeiske lands ovige rett til selv å styre og bestemme i sitt eget hjem.

Våre lesere på landsbygda bør vite at det i enkelte butikker her i Oslo er fullstendig nok av all slags mat, såsom gjoitost, all slags kjøttpåløgg osv. Disken bugner av de lekreste ting. Og enhver kan fritt gå inn og kjøpe så meget han vil, dersom han har rekvisisjon fra Reichskommissariatet. Hvis han ikke har det, hvis han altså er nordmann, født og vokset opp i dette land, får han ikke noe av de fremlagte varer.

Knut Hamsun har lykkeligjort det norske folk med å fortelle hvorfor han holder på tyskerne og NS. I artikkelen sier han bl.a. at vi nå har valgt en ny kurs, og er ferdig med å la oss utbytte av "de langtannede britter". Han synes kanskje det er bedre med de langfingrede tyskere. Som kommentar til Hamsuns åreforkalkede artikkel er det forøvrig nok å henviser til Reichskommissars forordning om utlevering av ulltepper, ryggsekker, telter, ja endog buksor. Der er en enkel forklaring på at Hamsun ikke føler seg utbyttet av sine venner. De har ikke forlangt noe av ham.

Onsdag i forrige uke skulle et tog forlate Oslo Ø., men en av stasjonspersonalet nektet å la toget forlate perrongen, fordi en av personvognene - som forresten hadde nedrullede gardiner - var så tungt lastet at den lå helt nede på akslene. En tysk offiser rasta og forlangte at toget skulle gå. En høyere jernbanefunksjonær ble tilkalt, og han beordret en del av vognens innhold ut. Det viste seg å være opletasser, bestemt for de tyske soldater i Trondheim.

En tysk oberst uttalte i forrige uke til noen bekjente i Oslo (vi innestår for historiens sannferdighet): "Når vi har tatt Russland, marsjerer vi inn i Afganistan, derpå inn i India. Krigen vil så slutte av seg selv -- for da er det ikke flere tyskere igjen".

Blant tyske krigs-sårede i Oslo er det en alminnelig oppfatning at Sverige står for tur. En av dem sa ordrett følgende: "Når vi har tatt Russland, blir det Sveriges tur. Sverige tar vi på 5 dager."

DEN FJERDE FANEN .

I det svenske ukeblad "Trots allt" stod følgende artikkel den 18.9

Ved innvielsen av landsorganisasjonens kongress der 6 sept.

forekom et vakkert og gripende innslag. De nordiske land representertes av faner og talere. Først talte statsminister Hansson flankert av Sveriges flagg og etterpå ble "Du gamla, du fria" sunget unisont. Så talte en danske ved det danske flagg og etterfulgt av "Det er et yndig land". Så en finnlønder med finsk flagg og "Vårt land". Deretter ble Norges flagg båret inn - uten taler. Terbovens og Quislings Norge hadde ikke tillatt noen representasjon. Da utbrøt i stedet langvarig bifall for broderfolkets stumme faner og spontant tok man "Ja vi elsker", som med gripende andakt ble sunget av en stående kongress og igjen fulgt av stormende applaus.

I en uforglemmelig stund hyllet Sveriges arbeideres rikskongress broderlandet Norge, dets arbeidere og hele dets folk. Og det skjedde med en hjertelighet som tolket hva Sveriges arbeidere føler for sitt nærmeste broderfolk, både fordi det er det nærmeste, vårt tvillingfolk, men også fordi det siden 1940 har ledelse i Nordens kamp, er den nordiske ånds rene uttrykk. Sveriges arbeidere kjenner en uhørt kjærlihet til og beundring for det tapre norske folk i dets kamp, håper å kunne likne det i mot og tross og offerstyrke, og drømmer om en gang få gjøre en innsats til broderfolkets hjelp, den innsats som vi er bedrøvet for at vi hittil ikke har kunnet få gjøre.

Norge - Sverige er et gammelt kapittel, nu mer aktuelt enn noen sinne, ikke minst for arbeiderklassen. Med stolthet minnes vi at det ikke minst var Sveriges arbeiderklasses innsats for fred og forståelse som i 1905 hindret en broderkrig.-----

Herr Vidkun Quisling har holdt en grotesk tale i Oslo fanledning årsdagen for sin makttiltredelse. Grotesk, når man vet på hva grunnlag den makten bygger og hva 98% av Norges folk tenker om denne figuren. Hvor meget enn hans husband har presset Sverige til ettergivnehet, har likevel den svenske presse - på den nazistiske nær - mottatt herr Quisling etter fortjeneste, som en løyerlighet, og som en utfordring til Sverige. Vi vet at han representerer Nazi-Tyskland og ikke en gang 2% av det norske folk. Dette folk bevarer sin brorskapsfølelse for oss, trots vår redde innstilling og våre forseggjeringer. Hyllest til Norge på L.O.s kongress sier Eder, norske brødre, at også Sveriges folk stadig har brorskapsfølelsen brønderde. Vi har ikke fått hjelpe Eder meget enn, noen hundre trehus og noen smuler mat. Det er hva vi har fått hjelpe Eder med. Vi håper at vi en dag også må kunne få hjelpe dere av nød ----- atskillige vanskeligheter. Vi håper på felles gjerning, for Nordens frihet. Det fjerde flagg, Eders flagg, står og kommer alltid til å stå nærmest vårt svenske flagg.

London radia sa i en av sine siste sendinger før apparatene ble tatt: Den dag vi kommer, skal ingen behøve å tvile på det.

Ethvert rykte om invasjon o.lgn. som er til å tvile på, kan man altså trygt forkaste. Den dag de allierte kommer, skal ingen være i tvil.